

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

L E G E

pentru aderarea României la Acordul între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951 și la Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale, înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Paris la 28 august 1952

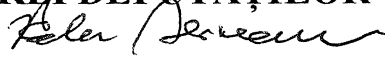
Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art.1.- România aderă la Acordul între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, intrat în vigoare la 23 august 1953.

Art.2.- România aderă la Protocolul privind statutul comandamentelor militare internaționale, înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Paris la 28 august 1952, intrat în vigoare la 10 aprilie 1954.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valer Dorneanu

**p.PREȘEDINTELE
SENATULUI**

Doru Ioan Tărăcilă

București,
Nr.

ACORD
ÎNTRU STATELE PĂRȚI LA TRATATUL ATLANTICULUI DE
NORD CU PRIVIRE LA STATUTUL FORȚELOR LOR

Londra, 19 iunie 1951

Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,

considerând că forțele unei părți pot fi trimise, pe bază de acord, în misiune pe teritoriul unei alte părți,

ținând seama că decizia de a le trimite și condițiile în care ele vor fi trimise, în măsura în care astfel de condiții nu sunt stipulate prin prezentul acord, vor continua să facă obiectul unor înțelegeri speciale între statele părți interesate,

dorind, totuși, să stabilească statutul unor astfel de forțe atunci când se află pe teritoriul unei alte părți,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

1. În acest acord expresia:

a) forță înseamnă personalul care aparține trupelor de uscat, de marină și de aviație ale uneia dintre părțile contractante aflate pe teritoriul unei alte părți contractante din zona Tratatului Atlanticului de Nord în legătură cu îndatoririle lor oficiale, cu condiția ca cele două părți contractante interesate ar putea conveni ca anumite persoane, unități și formațiuni să nu fie considerate ca intrând în categoria de forță sau ca făcând parte din aceasta, potrivit prevederilor prezentului acord;

b) componenta civilă înseamnă personalul civil care însoțește personalul militar al unei părți contractante, fiind angajat al forțelor armate ale acestei părți contractante și care nu sunt nici persoane fără cetățenie, nici cetățeni ai oricărui alt stat care nu este parte la Tratatul Atlanticului de Nord și nici cetățeni sau rezidenți permanenți ai statului în care forța este dislocată;

c) membru de familie înseamnă soția sau soțul unui membru al forței sau al componentei civile sau un copil aflat în întreținerea unuia dintre părinți;

d) stat trimițător înseamnă partea contractantă căreia îi aparține forța;

e) stat primitor înseamnă partea contractantă pe teritoriul căreia este dislocată forța sau componenta civilă, indiferent că staționează acolo sau că se află în tranzit;

f) autorități militare ale statului trimițător înseamnă acele autorități ale statului trimițător care sunt împuternicite prin lege să aplice legea militară a acestui stat cu privire la membrii forțelor sale sau ai componentei civile;

g) consiliul Atlanticului de Nord înseamnă consiliul stabilit prin art. 9 al Tratatului Atlanticului de Nord sau orice alte organe subordonate ale acestuia autorizate să acționeze în numele său.

2. Presentul acord se va aplica autorităților din subdiviziunile politice ale părților contractante, în cadrul teritoriilor lor, cu privire la care acordul se aplică și se extinde în conformitate cu art. XX, în același fel și autorităților centrale ale acestor părți contractante, cu rezerva că, totuși, proprietățile deținute de subdiviziunile politice nu vor fi considerate ca proprietăți deținute de o parte contractantă, în înțelesul art. VIII.

ARTICOLUL II

Este de datoria unei forțe și a componentei sale civile, a membrilor acestora, cât și a membrilor de familie ai acestora să respecte legile statului primitor și să se abțină de la orice activitate neconformă cu spiritul prezentului acord și, în special, de la orice activitate politică în statul primitor. Este, de asemenea, de datoria statului trimițător să ia măsurile necesare în acest scop.

ARTICOLUL III

1. Respectând prevederile paragrafului 2 al acestui articol și conformându-se formalităților stabilite de statul primitor în ceea ce privește intrarea și plecarea forței militare sau a membrilor acesteia, acești membri vor fi scutiți de îndeplinirea cerințelor referitoare la inspecția efectuată de către autoritățile de frontieră, vize, la intrarea sau ieșirea în și de pe teritoriul statului primitor. Ei vor fi, de asemenea, scutiți de la aplicarea reglementărilor statului primitor referitoare la înregistrarea și controlul străinilor, dar fără ca prin aceasta să se considere că acesta au obținut vreun drept de reședință permanentă sau de domiciliu pe teritoriul statului primitor.

2. Numai următoarele documente vor fi cerute în ceea ce privește pe membrii unei forțe; ele trebuie și fie prezentate la cerere:

a) act de identitate personal emis de statul trimițător, prevăzut cu o fotografie și care să menționeze numele și prenumele, data nașterii, gradul, numărul (dacă există) și arma;

b) ordinul de deplasare, individual sau colectiv, redactat în limba statului trimițător și în limbile engleză și franceză, emis de instituția competentă a statului trimițător sau de către Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și care să certifice statutul persoanei sau al grupului ca membru sau membri ai forței militare, precum deplasarea ordonată. Statul primitor poate pretinde ca ordinul de deplasare să fie contrasemnat de către reprezentanții săi autorizați.

3. Pașapoartele membrilor unei componente civile și cele ale membrilor de familie vor preciza calitatea acestora.

4. Dacă un membru al unei forțe sau al unei componente civile părăsește serviciul statului trimițător și nu este repatriat, autoritățile statului trimițător vor informa imediat autoritățile statului primitor, cărora le va da toate informațiile care pot fi cerute. Autoritățile statului trimițător vor informa, în mod similar, autoritățile statului primitor despre orice asemenea membru care a absentat nemotivat mai mult de 21 de zile.

5. Dacă statul primitor a cerut părăsirea teritoriului său de către un membru al unei forțe sau al unei componente civile sau a emis un ordin de expulzare împotriva unui

fost membru al unei forțe sau al unei componente civile sau împotriva unui membru de familie, unui membru sau fost membru, autoritățile statului trimițător au obligația să primească persoana în cauză pe propriul său teritoriu sau să o determine să părăsească teritoriul statului primitor. Acest paragraf se va aplica numai persoanelor care nu sunt cetățeni ai statului primitor și care au intrat în statul primitor ca membri ai unei forțe ori ai unei componente civile sau în scopul de a dobândi această calitate și membrilor de familie ai unor asemenea persoane.

ARTICOLUL IV

Statul primitor:

a) fie acceptă ca valabil, fără examen de conducere și taxă, permisul de conducere sau permisul militar de conducere eliberat de statul trimițător sau de către o unitate administrativă a acestuia unui membru al unei forțe sau al unei componente civile;

b) fie emite propriile permise de conducere oricărui membru al unei forțe sau al unei componente civile care deține un permis de conducere sau un permis militar de conducere eliberat de statul trimițător sau de către unitatea administrativă a acestuia, cu condiția de a nu se cere examen de conducere.

ARTICOLUL V

1. Membrii unei forțe vor purta, de regulă, uniformă, cu excepția unor aranjamente diferite între autoritățile statului trimițător și ale statului primitor; ținuta civilă va fi purtată în aceleași condiții ca și pentru membrii forțelor statului primitor. Unitățile și formațiunile unei forțe reglementar constituite vor purta uniformă la trecerea frontierei.

2. Vehiculele de serviciu ale unei forțe sau ale unei componente civile vor purta, în plus față de numărul lor de înmatriculare, un semn distinctiv al apartenenței statale.

ARTICOLUL VI

Membrii unei forțe pot poseda și purta arme, cu condiția ca ei să fi fost autorizați prin ordinul primit. Autoritățile statului trimițător vor examina cu bunăvoință cererile statului primitor în această problemă.

ARTICOLUL VII

1. În condițiile stabilite de acest articol:

a) autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul să exercite în cadrul statului primitor jurisdicția penală și disciplinară care le este conferită de legea statului trimițător în privința persoanelor supuse legilor militare ale acestui stat;

b) autoritățile statului primitor vor exercita jurisdicția asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra membrilor de familie, în ceea ce privește infracțiunile comise pe teritoriul statului primitor și incriminate de legea acestui stat.

2. a) Autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul de a exercita jurisdicția exclusivă asupra persoanelor supuse legilor militare ale acestui stat, în ceea ce privește inclusiv infracțiunile referitoare la securitatea sa, incriminate de legea statului trimițător, dar nu și de legea statului primitor;

b) autoritățile statului primitor vor avea dreptul să-și exercite jurisdicția exclusivă asupra membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și asupra membrilor lor de familie în ceea ce privește infracțiunile, inclusiv cele referitoare la securitatea acestui stat, pedepsite de legea sa, dar nu și de legea statului trimițător;

c) pentru scopurile acestui paragraf și ale paragrafului 3 al acestui articol, o infracțiune împotriva securității statului va include:

(i) trădarea de patrie;

(ii) sabotajul, spionajul sau încălcarea oricărei legi referitoare la secretele oficiale ale acestui stat sau la secretele privind apărarea națională a acestui stat.

3. În cazul în care dreptul de a exercita jurisdicția este concurent, se vor aplica următoarele reguli:

a) autoritățile militare ale statului trimițător vor avea dreptul de exercitare, cu prioritate, a jurisdicției asupra unui membru al unei forțe sau al unei componente civile în ceea ce privește:

(i) infracțiunile îndreptate numai împotriva proprietății sau securității acestui stat sau infracțiunile îndreptate numai împotriva persoanei sau proprietății unui alt membru al forței sau componente civile a acestui stat sau unui membru de familie;

(ii) infracțiunile care decurg din orice faptă sau omisiune produsă în îndeplinirea îndatoririlor oficiale;

b) în cazul oricărei alte infracțiuni, autoritățile statului primitor vor avea dreptul de a exercita, cu prioritate, jurisdicția;

c) dacă statul care are dreptul prioritar decide să nu își exercite jurisdicția, acesta va informa autoritățile celuilalt stat de îndată ce va fi posibil. Autoritățile statului care are dreptul prioritar de jurisdicție vor lua în considerare, cu bunăvoință, cererea de renunțare la acest drept, formulată de autoritățile celuilalt stat, în cazul în care acest alt stat consideră că o astfel de renunțare este de importanță deosebită.

4. Prevederile precedente ale acestui articol nu vor implica nici un drept pentru autoritățile militare ale statului trimițător de a-și exercita jurisdicția asupra persoanelor care sunt cetățeni ai statului primitor sau rezidenți permanenți ai acestui stat, în afara cazului când aceștia sunt membri ai forței statului trimițător.

5. a) Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor își vor acorda sprijin reciproc pentru arestarea membrilor unei forțe sau ai unei componente civile sau a membrilor de familie aflați pe teritoriul statului primitor și pentru predarea lor autorității care urmează să-și exercite jurisdicția în conformitate cu prevederile de mai sus;

b) autoritățile statului primitor vor notifica prompt autorităților militare ale statului trimițător despre arestarea oricărui membru al unei forțe ori al componente civile sau a unui membru de familie;

c) În cazul în care statul primitor urmează să-și exercite jurisdicția asupra unui membru al unei forțe sau al unei componente civile, acuzat de comiterea unei infracțiuni, acesta va rămâne în custodia statului trimițător, dacă se află pe teritoriul acestuia, până în momentul în care va fi pus sub acuzație de statul primitor.

6. a) Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor își vor acorda sprijin reciproc pentru efectuarea tuturor investigațiilor necesare cu privire la infracțiuni, precum și în strângerea și administrarea probelor, inclusiv în sechestrarea și, atunci când este cazul, în predarea obiectelor având legătură cu infracțiunea. Predarea unor astfel de obiecte poate fi făcută cu condiția înapoierii lor într-un termen stabilit de autoritatea care le predă;

b) autoritățile părților contractante își vor notifica reciproc decizia luată în toate cazurile în care există drepturi concurente de a exercita jurisdicția.

7. a) O sentință de condamnare la moarte nu va fi executată în statul primitor de autoritățile statului trimițător, dacă legislația statului primitor nu prevede o astfel de pedeapsă într-un caz similar;

b) autoritățile statului primitor vor examina cu bunăvoință o cerere de sprijin din partea autorităților statului trimițător pentru executarea unei pedepse cu închisoarea, decisă de autoritățile statului trimițător în conformitate cu prevederile acestui articol, pe teritoriul statului primitor.

8. Atunci când un acuzat a fost judecat în conformitate cu prevederile acestui articol de către autoritățile uneia dintre părțile contractante și a fost achitat sau a fost condamnat și își execută sau și-a executat pedeapsa sau a fost grațiat, acesta nu va putea fi judecat din nou de către autoritățile unei alte părți contractante pentru aceeași infracțiune pe același teritoriu. Cu toate acestea, nimic din acest paragraf nu va împiedica autoritățile militare ale statului trimițător să judece pe un membru al forței sale pentru orice încălcare a regulilor de disciplină, decurgând dintr-o acțiune sau omisiune care a constituit o infracțiune pentru care el a fost judecat de către autoritățile unei alte părți contractante.

9. Ori de câte ori un membru al forței sau al componentei civile sau un membru al familiei este pus sub urmărire penală sub jurisdicția statului primitor, el va avea dreptul:

a) la o judecată promptă și rapidă;

b) de a fi informat, înaintea procesului, de acuzația sau de acuzațiile concrete care i se aduc;

c) de a fi confruntat cu martorii care îl acuză;

d) ca martorii care pot depune în favoarea sa să fie constrânși să se prezinte în instanță, dacă aceștia se află sub jurisdicția statului primitor;

e) să aibă un apărător desemnat de el sau un apărător care să-i acorde asistență gratuită, în condițiile legale existente la acea dată în statul primitor;

f) dacă el consideră necesar, să beneficieze de serviciile unui interpret competent; și

g) să comunice cu reprezentantul guvernului statului trimițător și, când regulile de procedură permit aceasta, să poată fi prezent la proces.

10. a) Unitățile sau formațiunile militare ale forței, reglementar constituite, trebuie să asigure paza și ordinea în toate taberele, așezările sau alte instalații pe care le ocupă în conformitate cu acordurile încheiate cu statul primitor. Poliția militară a forței poate lua

toate măsurile pe care le consideră necesare pentru menținerea ordinii și a securității în astfel de locuri;

b) în afara acestor locuri, o astfel de poliție militară trebuie folosită doar pe baza înțelegerilor cu autoritățile statului primitor și în colaborare cu acele autorități, și în măsura în care o asemenea intervenție este necesară pentru a menține disciplina și ordinea în rândul membrilor forței.

11. Fiecare parte contractantă va iniția măsurile legislative pe care le consideră necesare pentru a asigura securitatea și protecția adecvată pe teritoriul său a instalațiilor, echipamentului, proprietății, a documentelor și informațiilor oficiale ale celorlalte părți contractante, precum și pedepsirea persoanelor care pot contraveni legilor adoptate în acest scop.

ARTICOLUL VIII

1. Fiecare parte contractantă renunță la orice pretenții împotriva oricărei alte părți contractante pentru pagube produse asupra oricărei proprietăți care îi aparține și care este folosită de forțele sale terestre, maritime sau aeriene, dacă paguba:

(i) a fost produsă de un membru sau un angajat al forțelor armate ale celeilalte părți contractante în timpul executării îndatoririlor sale decurgând din punerea în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord;

(ii) a fost produsă în urma utilizării oricărui vehicul, navă sau aeronavă aparținând celeilalte părți contractante și folosită de forțele sale armate, cu condiția ca vehiculul, nava sau aeronava care a produs paguba să fi fost utilizată în acțiuni de punere în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord sau ca paguba să fi fost provocată unei proprietăți utilizate în același scop.

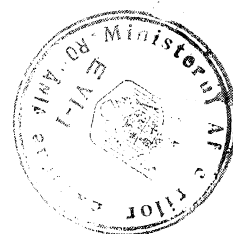
Se va renunța la pretenții decurgând din operațiuni de salvare maritimă ale unei părți contractante față de o altă parte contractantă, cu condiția ca vasul sau încărcătura salvată să fi fost proprietatea uneia dintre părțile contractante și să fi fost utilizată de forțele sale armate în cadrul punerii în aplicare a Tratatului Atlanticului de Nord.

2. a) În cazul unei pagube cauzate sau aduse, așa cum s-a prevăzut în paragraful 1, unei alte proprietăți deținute de o parte contractantă și situată pe teritoriul său, problema răspunderii celeilalte părți contractante va fi stabilită, iar mărimea pagubei va fi evaluată de către un arbitru unic stabilit potrivit subparagrafului b) al acestui paragraf, în afară de cazul când părțile contractante interesate nu vor hotărî altfel. Arbitrul va decide și în privința oricăror alte contrapretenții izvorând din același incident;

b) arbitrul, la care se face referire în subparagraful a) de mai sus, va fi ales, pe baza acordului dintre părțile contractante interesate, dintre cetățenii statului primitor care au deținut sau dețin o înaltă funcție judiciară. Dacă părțile contractante interesate nu reușesc, în termen de două luni, să cadă de acord asupra arbitrului, oricare dintre ele poate cere președintelui supleanților în Consiliul Atlanticului de Nord să desemneze o persoană care să aibă calificările menționate mai sus;

c) orice decizie luată de arbitru va fi obligatorie și definitivă pentru părțile contractante;

d) suma oricărei despăgubiri acordate de către arbitru va fi împărțită potrivit prevederilor paragrafului 5 subparagraful e) pct. (i), (ii) și (iii) din acest articol;

e) remunerarea arbitrului va fi stabilită prin înțelegere între părțile contractante interesate și va fi suportată împreună cu cheltuielile neprevăzute, necesare îndeplinirii obligațiilor sale, în proporții egale de către aceste părți;

f) cu toate acestea, fiecare parte contractantă va renunța la pretențiile sale în cazul în care paguba este mai mică de:

Belgia	- 70.000 franci belgieni
Canada	- 1.460 dolari canadieni
Danemarca	- 9.670 coroane
Franța	- 490.000 franci francezi
Islanda	- 22.800 coroane
Italia	- 850.000 lire
Luxemburg	- 70.000 franci luxemburghezi
Olanda	- 5.320 florini
Norvegia	- 10.000 coroane
Portugalia	- 40.250 scuzi
Marea Britanie	- 500 lire sterline
S.U.A	- 1.400 dolari S.U.A.

Orice altă parte contractantă, a cărei proprietate a suferit daune în același incident, va renunța și ea la pretențiile sale care nu depășesc aceste sume. În cazul unor fluctuații mari ale ratelor de schimb dintre aceste valute, părțile contractante vor cădea de acord asupra unor modificări adecvate ale acestor sume.

3. Pentru scopurile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, expresia ce aparține unei părți contractante, în cazul unei nave, include o navă de transport închiriată în regim "bare-boat" de aceeași parte contractantă sau rechiziționată de aceasta în condițiile regimului "bare-boat" sau preluată drept captură de război (în afară de cazul în care riscul pierderii sau răspunderea pentru daune este în sarcina unei alte persoane decât o astfel de parte contractantă).

4. Fiecare parte contractantă renunță la toate pretențiile sale față de orice altă parte contractantă pentru rănirea sau decesul oricărui membru al forțelor sale armate, pe timpul când un astfel de membru a acționat în executarea îndatoririlor sale oficiale.

5. Pretențiile (altele decât pretențiile izvorâte din contracte și cele cărora le sunt aplicabile paragrafele 6 și 7 ale acestui articol), decurgând din fapte sau omisiuni ale membrilor unei forțe sau ai componentei civile, produse în îndeplinirea obligațiilor oficiale sau din orice altă faptă, omisiune sau împrejurare, pentru care este răspunzătoare o forță sau o componentă civilă, și care cauzează pagube pe teritoriul statului primitor unor terțe părți, altele decât vreuna dintre părțile contractante, vor fi soluționate de statul primitor în conformitate cu următoarele prevederi:

a) pretențiile vor fi depuse, înregistrate și soluționate sau judecate în conformitate cu legile și cu reglementările statului primitor, aplicabile pretențiilor decurgând din activitățile propriilor lor forțe armate;

b) statul primitor poate soluționa orice asemenea pretenții, iar plata sumelor convenite sau stabilite prin decizie judecătorească se va face de către statul primitor în propria sa monedă;

c) o astfel de plată, fie că este făcută în conformitate cu o înțelegere, fie că este stabilită prin decizia tribunalului competent al statului primitor, ori prin decizia definitivă

a unui astfel de tribunal prin care se respinge cererea de plată, va fi obligatorie și definitivă pentru părțile contractante;

d) orice pretenție soluționată de către statul primitor va fi comunicată statelor trimițătoare interesate, împreună cu informații complete și o propunere de împărțire a sumelor, în conformitate cu subparagraful e) pct. (i), (ii) și (iii) de mai jos. În lipsa unui răspuns în termen de două luni, se va considera că împărțirea propusă a fost acceptată;

e) sumele necesare pentru soluționarea pretențiilor în conformitate cu precedentele subparagrafe și cu paragraful 2 al acestui articol vor fi împărțite între părțile contractante, după cum urmează:

(i) când întreaga responsabilitate revine unui singur stat, suma atribuită sau hotărâtă de către instanța judiciară va fi suportată în proporție de 25% în sarcina statului primitor și în proporție de 75% în sarcina statului trimițător;

(ii) când sunt răspunzătoare mai multe state pentru pagubă, suma atribuită sau hotărâtă de către instanța judiciară va fi suportată în mod egal de aceste state; totuși, dacă statul primitor nu este unul dintre statele responsabile, partea acestuia va fi jumătate din contribuția fiecărui stat trimițător;

(iii) când paguba a fost cauzată de către forțele armate ale părților contractante și nu este posibil să fie imputată în mod precis uneia sau mai multora dintre aceste forțe armate, suma atribuită sau hotărâtă de instanța judiciară va fi împărțită în mod egal între părțile contractante în cauză; totuși, dacă statul primitor nu este unul dintre statele ale căror forțe armate au cauzat paguba, partea acestuia va fi jumătate din contribuția fiecărui stat trimițător;

(iv) semestrial, statul primitor va transmite statelor trimițătoare interesate o situație a sumelor pe care le-a achitat în cursul semestrului precedent pentru fiecare caz în care a fost acceptată împărțirea procentuală propusă; situația va fi însoțită de o cerere de rambursare. Rambursarea se va face în cel mai scurt termen, în moneda statului primitor;

f) în cazurile în care, ca urmare a aplicării dispozițiilor subparagrafelor b) și e) de mai sus, o parte contractantă ar întâmpina greutăți deosebite, aceasta poate cere Consiliului Atlanticului de Nord să procedeze la o soluționare a pretențiilor pe o bază diferită;

g) un membru al forței sau al componentei civile nu va face obiectul nici unor măsuri de executare silită a vreunei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva lui în statul primitor într-o problemă decurgând din îndeplinirea îndatoririlor sale oficiale;

h) cu excepția cazului în care subparagraful e) al prezentului paragraf se aplică pretențiilor la care se referă paragraful 2 al prezentului articol, dispozițiile prezentului paragraf nu se aplică nici unei pretenții decurgând sau în legătură cu navigația, cu exploatarea unei nave sau cu încărcarea, transportul sau descărcarea mărfurilor de pe nave, cu excepția pretențiilor decurgând din decesul sau rănirea unei persoane în privința căreia paragraful 4 al acestui articol nu este aplicabil.

6. Pretențiile împotriva unor membri ai unei forțe sau ai unei componente civile, decurgând din fapte și omisiuni care antrenează răspunderea autorului în statul primitor și

care nu au fost comise în timpul exercitării îndatoririlor oficiale, vor fi soluționate în modul următor:

a) autoritățile statului primitor vor examina cererea de despăgubire și vor stabili într-un mod just și echitabil despăgubirea datorată solicitantului, ținând seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de comportamentul persoanei lezate, și vor întocmi un raport în legătură cu cauza respectivă;

b) raportul va fi transmis autorităților statului trimițător, care vor decide apoi, fără întârziere, dacă vor proceda la o despăgubire cu titlu de favoare și, în acest caz, vor stabili cuantumul;

c) dacă o ofertă de despăgubire cu titlu de favoare este făcută și acceptată de către reclamant ca fiind o despăgubire integrală, autoritățile statului trimițător vor face ele însele această plată și vor informa autoritățile statului primitor despre decizia lor și despre suma plătită;

d) nimic din prezentul paragraf nu va fi interpretat ca afectând competența instanțelor judiciare ale statului primitor de a soluționa o acțiune intentată împotriva unui membru al unei forțe sau al unei componente civile dacă și cât timp nu s-a efectuat o plată prin care pretenția să fi fost complet satisfăcută.

7. Pretențiile decurgând din folosirea neautorizată a oricărui vehicul al forțelor armate ale unui stat trimițător vor fi soluționate în conformitate cu dispozițiile paragrafului 6 al prezentului articol, în afară de cazul în care forța sau componenta civilă însăși poartă răspunderea legală.

8. Dacă există un diferend asupra chestiunii de a se ști dacă fapta ce antrenează răspunderea sau dacă omisiunea imputabilă unui membru al forței sau al componente civile s-a produs în exercitarea îndatoririlor oficiale sau dacă utilizarea unui vehicul aparținând forțelor armate ale unui stat trimițător nu a fost autorizată, diferendul va fi supus unui arbitru desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, decizia acestuia fiind definitivă și obligatorie.

9. În afară de situația prevăzută la paragraful 5 subparagraful g) al prezentului articol, statul trimițător nu va invoca imunitatea față de jurisdicția tribunalelor statului primitor pentru membrii unei forțe sau ai unei componente civile în ceea ce privește jurisdicția civilă a tribunalelor statului primitor.

10. Autoritățile statului trimițător și ale statului primitor vor coopera în obținerea probelor necesare unei judecăți și soluționări echitabile a pretențiilor care interesează părțile contractante.

ARTICOLUL IX

1. Membrii unei forțe sau ai unei componente civile și membrii lor de familie pot cumpăra mărfuri pe plan local, care sunt necesare pentru consumul propriu, și pot apela la serviciile de care au nevoie, în aceleași condiții ca și cetățenii statului primitor.

2. Bunurile de pe piața locală necesare subzistenței unei forțe sau unei componente civile vor fi, în mod normal, cumpărate prin intermediul serviciilor competente care achiziționează astfel de bunuri pentru forțele armate ale statului primitor. Pentru a se evita ca aceste achiziții să aibă efecte negative asupra economiei statului

primitor, autoritățile competente ale acestui stat vor stabili, în caz necesar, mărfurile a căror cumpărare trebuie restrânsă sau interzisă.

3. Sub rezerva aplicării acordurilor deja în vigoare sau care ar putea fi încheiate între reprezentanții autorizați ai statului trimitător și ai statului primitor, autoritățile statului primitor poartă singure răspunderea pentru luarea măsurilor necesare în vederea punerii la dispoziția unei forțe sau a unei componente civile a imobilelor, a terenurilor și a serviciilor aferente de care acestea au nevoie. Aceste acorduri și aranjamente vor fi, în măsura posibilului, conforme cu reglementările aplicabile încartuirii personalului similar al statului primitor. În absența unui contract care să dispună altfel, drepturile și obligațiile decurgând din ocuparea sau din folosirea unui imobil, a terenului, precum și a serviciilor aferente vor fi determinate în conformitate cu legile statului primitor.

4. Necesitățile de mână de lucru civilă locală pentru o forță sau pentru o componentă civilă vor fi satisfăcute în același mod cu modul de satisfacere a necesităților similare ale statului primitor, cu sprijinul autorităților acestui stat și prin intermediul oficiilor forței de muncă.

Condițiile de angajare și de muncă, și anume salariile și drepturile conexe în condițiile de protecție a muncii, vor fi stabilite în conformitate cu legislația în vigoare în statul primitor. Acești angajați civili în serviciul unei forțe sau ai unei componente civile nu vor fi considerați în nici un caz ca membri ai acestei forțe sau ai acestei componente civile.

5. Dacă serviciile medicale și dentare detașate pe lângă o forță sau o componentă civilă sunt inadecvate, membrii forței sau ai componentei civile, precum și membrii lor de familie, pot obține îngrijiri medicale și dentare, inclusiv spitalizarea, în aceleași condiții ca și personalul similar al statului primitor.

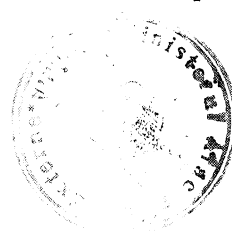
6. Statul primitor va examina cu cea mai mare bunăvoință cererile de a se acorda facilități de călătorie și reduceri de tarife membrilor unei forțe sau ai unei componente civile. Aceste facilități și reduceri vor face obiectul unor aranjamente speciale între guvernele interesate.

7. Sub rezerva oricărui acord financiar general sau special între părțile contractante, plățile în moneda locală pentru mărfuri, cazare și serviciile prevăzute la paragrafele 2, 3, 4 și, în caz necesar, cele prevăzute la paragrafele 5 și 6 ale prezentului articol, vor fi efectuate fără întârziere de către autoritățile forței.

8. Nici o forță, componentă civilă și nici membrii lor sau membrii de familie ai acestora nu pot invoca prezentul articol pentru a pretinde exonerări de impozite și de taxe aplicabile achiziționărilor de bunuri sau prestărilor de servicii, potrivit reglementărilor fiscale ale statului primitor.

ARTICOLUL X

1. În cazul în care stabilirea oricărui fel de impozite în statul primitor depinde de reședința sau de domiciliul contribuabilului, perioada de timp în cursul căreia un membru al forței sau al unei componente civile se află pe teritoriul aceluia stat, datorită faptului că acesta este membru al unei asemenea forțe sau componente civile, nu va fi considerată, pentru stabilirea impozitului menționat, ca perioadă de reședință sau ca antrenând o schimbare a reședinței sau a domiciliului. Membrii unei forțe sau ai unei componente

civile vor fi exonerati în statul primitor de orice impozite asupra salariilor și indemnizațiilor care le sunt plătite în această calitate de către statul trimițător, precum și asupra oricăror bunuri mobile corporale ce le aparțin și a căror prezență în statul primitor se datorează exclusiv staționării lor temporare în acest stat.

2. Nici o prevedere a prezentului articol nu poate fi invocată pentru a exonera un membru al unei forțe sau componente civile de impozitare în privința oricăror activități generatoare de profit, altele decât cele exercitate ca membru al forței sau al componentei civile în care acesta s-ar putea angaja în statul primitor și, cu excepția salariului, a indemnizațiilor, precum și a bunurilor mobile corporale la care se referă paragraful 1, nici o prevedere a prezentului articol nu poate fi invocată pentru a se opune plății impozitului pe care membrul forței sau al componentei civile, chiar dacă este considerat ca având reședința sa sau domiciliul său în afara teritoriului statului primitor, îl datorează în conformitate cu legile acestui stat.

3. Prevederile prezentului articol nu sunt aplicabile taxelor, astfel cum acestea sunt definite la paragraful 12 al art. XI.

4. În scopurile prezentului articol, expresia membru al unei forțe nu include nici o persoană având cetățenia statului primitor.

ARTICOLUL XI

1. Sub rezerva derogărilor exprese prevăzute prin prezentul acord, membrii unei forțe sau ai unei componente civile, precum și membrii lor de familie sunt supuși legilor și reglementărilor aplicate de către administrația vamilor statului primitor. Autoritățile vamale ale statului primitor au, îndeosebi, dreptul de a proceda, în cadrul condițiilor generale prevăzute de legile și regulamentele în vigoare în statul primitor, la controlul corporal al membrilor unei forțe sau ai unei componente civile și al membrilor lor de familie, la controlul bagajelor și vehiculelor lor și de a confisca bunuri în conformitate cu aceste legi și regulamente.

2. a) Importul temporar și reexportarea autovehiculelor din dotarea unei forțe sau a unei componente civile vor fi autorizate cu scutire de taxe vamale pe baza prezentării unui formular în triplu exemplar, potrivit modelului din anexa la prezentul acord;

b) importul temporar al vehiculelor din dotarea forței sau a componentei civile, care nu circulă prin mijloace proprii, se va face în conformitate cu paragraful 4 al prezentului articol, iar reexportarea acestora, potrivit paragrafului 8 al prezentului articol;

c) vehiculele din dotarea unei forțe sau a unei componente civile beneficiază, de asemenea, de scutire de orice taxe care ar fi datorate pentru folosirea șoselelor de către vehicule.

3. Documentele oficiale conținute în plicuri sigilate nu sunt supuse controlului vamal. Curierii, indiferent de statutul lor, care transportă asemenea documente trebuie să posede un ordin individual de deplasare, eliberat în condițiile prevăzute la art. III paragraful 2.

Acest ordin de deplasare va menționa numărul plicurilor transportate și va trebui să certifice că acestea conțin numai documente oficiale.

4. O forță poate importa, cu scutire de taxe vamale, echipamentul său și cantități rezonabile de provizii, materiale sau alte bunuri destinate uzului exclusiv al acestei forțe

și, în cazul în care acest lucru este permis de către statul primitor, pentru uzul componentei civile și al membrilor de familie ai acestora. Acest import, cu scutire de taxe vamale, este condiționat de depunerea la biroul vamal al locului de intrare, împreună cu documentele vamale care au fost convenite, a unui certificat al cărui conținut va fi pus de acord între statul primitor și statul trimițător, semnat de o persoană autorizată în acest scop de către statul trimițător.

Desemnarea persoanei autorizate să semneze certificatele, precum speciemenele de semnătură și de ștampile care vor fi utilizate vor fi adresate administrației vamale a statului primitor.

5. Un membru al unei forțe sau al unei componente civile, cu ocazia primei sale sosiri în scopul preluării misiunii în statul primitor sau cu ocazia primei sosiri a oricărui membru de familie al său, poate importa efectele sale și mobilierul personal cu scutire de taxe vamale pentru durata misiunii.

6. Membrii unei forțe sau ai unei componente civile pot importa temporar, cu scutire de taxe vamale, autovehicule pentru folosința personală sau a membrilor de familie ai acestora. Acest articol nu conține obligația de a se acorda scutiri de taxe datorate pentru folosirea șoselelor de către vehiculele particulare.

7. Importurile făcute de către autoritățile unei forțe pentru alte scopuri decât pentru folosința exclusivă a acestei forțe sau a unei componente civile, precum și importurile, altele decât cele vizate la paragrafele 5 și 6 ale prezentului articol, efectuate de către membrii unei forțe sau ai unei componente civile, nu sunt îndreptățite la nici un fel de scutire de taxe sau la alte facilități.

8. Bunurile importate, cu scutire de taxe vamale, în aplicarea dispozițiilor paragrafelor 2 b), 4, 5 sau 6 de mai sus:

a) pot fi reexportate în mod liber cu condiția ca, în ceea ce privește bunurile importate potrivit paragrafului 4, să fie remis biroului vamal un certificat eliberat în conformitate cu acel paragraf. Serviciul vamal își menține totuși dreptul de a verifica dacă aceste bunuri reexportate sunt cele descrise în certificat și dacă acestea au fost într-adevăr importate în condițiile prevăzute, după caz, la paragrafele 2 b), 4, 5 sau 6;

b) nu pot fi, în mod normal, înstrăinate în statul primitor, fie prin vânzare, fie prin donație. Totuși, în cazuri autorizate, o asemenea înstrăinare poate fi autorizată în condițiile stabilite de către autoritățile competente ale statului primitor (de exemplu, plata taxelor vamale și a impozitelor, îndeplinirea cerințelor inerente controlului comerțului exterior și al schimbului valutar).

9. Bunurile cumpărate în statul primitor vor fi exportate numai în conformitate cu reglementările în vigoare în statul primitor.

10. Autoritățile vamale vor acorda facilități speciale pentru trecerea frontierei de către unități sau formațiuni constituite în mod regulamentar cu condiția ca autoritățile vamale respective să fi fost încunoștințate, în prealabil, în mod corespunzător.

11. Statul primitor va adopta dispoziții speciale, astfel încât carburanții și lubrifianții destinați uzului autovehiculelor, aeronavelor și navelor unei forțe sau ale unei componente civile să poată fi livrați cu scutire de impozite și de taxe.

12. Pentru aplicarea paragrafelor 1 - 10 ale prezentului articol cuvântul taxe înseamnă taxele vamale și orice taxe și impozite plătibile, după caz, la import sau la export, cu excepția sumelor care nu constituie decât plata pentru serviciile prestate. Cuvântul import înseamnă ridicarea bunurilor aflate într-un antrepozit al vămilor sau în

custodie vamală neîntreruptă, cu condiția ca asemenea bunuri să nu fi fost cultivate, fabricate sau manufacturate în statul primitor.

13. Dispozițiile prezentului articol se aplică bunurilor respective, numai când ele sunt importate în statul primitor sau exportate din acest stat și când acestea se află în tranzit pe teritoriul unei părți contractante. În acest caz, expresia stat primitor înseamnă, în prezentul articol, orice parte contractantă pe al cărei teritoriu sunt tranzitate bunurile.

ARTICOLUL XII

1. Autoritățile vamale sau fiscale ale statului primitor pot condiționa acordarea oricăror scutiri sau facilități vamale și fiscale, prevăzute în acest acord, de respectarea unor cerințe pe care le consideră necesare în prevenirea abuzurilor.

2. Aceleași autorități pot refuza orice scutire prevăzută în acest acord în privința importului în statul primitor de bunuri cultivate, fabricate sau manufacturate în acest stat, care au fost exportate din statul respectiv fără plata taxelor vamale sau cu restituirea celor care ar fi datorate pentru un asemenea export. Bunurile ridicate dintr-un antrepozit vamal vor fi considerate că au fost importate, dacă depozitarea lor în acest antrepozit a fost considerată ca un export.

ARTICOLUL XIII

1. În scopul prevenirii infracțiunilor la legile și regulamentele vamale și fiscale, autoritățile statului primitor și ale statului trimițător își vor acorda reciproc asistență în efectuarea anchetelor și în strângerea probelor.

2. Autoritățile unei forțe vor acorda tot sprijinul posibil pentru a asigura ca bunurile susceptibile de a fi confiscate de către autoritățile vamale sau fiscale ale statului primitor sau în numele acestor autorități să fie remise autorităților respective.

3. Autoritățile unei forțe vor acorda tot sprijinul posibil pentru a asigura plata taxelor vamale, a impozitelor și a penalităților datorate de către membrii forței sau ai componentei civile sau de către membrii lor de familie.

4. Vehiculele oficiale și obiectele aparținând unei forțe sau componentei sale civile dar nu unui membru al unei asemenea forțe sau componente civile, reținute de către autoritățile statului primitor în legătură cu o încălcare a legilor sau a reglementărilor vamale sau fiscale, vor fi remise autorităților corespunzătoare ale forței respective.

ARTICOLUL XIV

1. O forță, o componentă civilă și membrii acestora, precum și membrii lor de familie vor trebui să respecte regulamentele privind schimbul valutar ale statului trimițător, precum și regulamentele, în acest domeniu, ale statului primitor.

2. Autoritățile de schimb valutar ale statului trimițător și ale statului primitor pot emite reglementări speciale aplicabile unei forțe sau unei componente civile sau membrilor acestora, precum și membrilor lor de familie.

ARTICOLUL XV

1. Sub rezerva paragrafului 2 al prezentului articol, acest acord va rămâne în vigoare în cazul unor ostilități care impun aplicarea Tratatului Atlanticului de Nord, înțelegându-se că prevederile referitoare la soluționarea pretențiilor în baza paragrafelor 2 și 5 ale art. VIII nu se vor aplica la pagubele de război și că prevederile acordului, îndeosebi cele ale art. III și IV vor fi imediat revizuite de către părțile contractante interesate, care pot conveni asupra unor asemenea modificări pe care ele le-ar putea considera necesare în ceea ce privește aplicarea acordului dintre ele.

2. În cazul unor astfel de ostilități, fiecare parte contractantă va avea dreptul, printr-o notificare adresată cu 60 de zile înainte celorlalte părți contractante, să suspende aplicarea oricăror prevederi ale acestui acord, în măsura în care o privește. Dacă se exercită acest drept, părțile contractante se vor consulta imediat în vederea convenirii unor prevederi corespunzătoare care să înlocuiască prevederile suspendate.

ARTICOLUL XVI

Toate diferendele dintre părțile contractante, referitoare la interpretarea sau la aplicarea acestui acord, vor fi soluționate prin negocieri între ele fără a se recurge la o jurisdicție exterioară.

Cu excepția cazurilor unor prevederi contrare, exprese în acest acord, diferendele care nu pot fi soluționate prin negocieri directe vor fi supuse spre soluționare Consiliului Atlanticului de Nord.

ARTICOLUL XVII

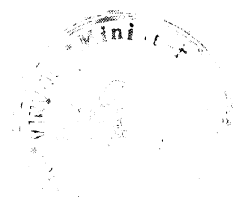
Orice parte contractantă poate solicita oricând revizuirea oricărui articol al prezentului acord. Cererea va fi adresată Consiliului Atlanticului de Nord.

ARTICOLUL XVIII

1. Prezentul acord va fi ratificat, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse cât mai curând posibil la Guvernul Statelor Unite ale Americii, care va notifica fiecărui stat semnatar data depunerii acestora.

2. La 30 de zile după depunerea instrumentelor de ratificare de către patru state semnatare, prezentul acord va intra în vigoare pentru acestea. Acordul va intra în vigoare pentru fiecare alt stat semnatar la 30 de zile după depunerea instrumentului său de ratificare.

3. După intrarea sa în vigoare, prezentul acord va fi deschis aderării oricărui stat care va adera la Tratatul Atlanticului de Nord pe baza aprobării Consiliului Atlanticului de Nord și cu îndeplinirea condițiilor pe care acestea ar putea să le stabilească. Aderarea va deveni efectivă prin depunerea unui instrument de aderare la Guvernul Statelor Unite

ale Americii, care va informa fiecare stat semnatar și statul care a aderat asupra datei de depunere a acestuia. Pentru orice stat, în numele căruia este depus un instrument de aderare, prezentul acord va intra în vigoare la 30 de zile după data depunerii unui astfel de instrument.

ARTICOLUL XIX

1. Prezentul acord poate fi denunțat de către oricare dintre părțile contractante după expirarea unei perioade de 4 ani de la data intrării în vigoare a acestuia.

2. Denunțarea acordului de către oricare parte contractantă va deveni efectivă printr-o notificare scrisă, adresată de către acea parte contractantă Guvernului Statelor Unite ale Americii, care va informa toate celelalte părți contractante despre fiecare asemenea notificare și despre data primirii acesteia.

3. Denunțarea va deveni efectivă la un an după primirea notificării de către Guvernul Statelor Unite ale Americii. După expirarea acestei perioade de un an, acordul își va înceta valabilitatea în privința părții contractante care l-a denunțat, dar va continua să fie în vigoare pentru celelalte părți contractante.

ARTICOLUL XX

1. Sub rezerva paragrafelor 2 și 3 ale acestui articol, prezentul acord se va aplica numai teritoriului metropolitan al fiecărei părți contractante.

2. Orice stat poate, totuși, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare sau oricând după această dată să declare că prezentul acord se extinde la oricare dintre teritoriile pentru a căror relații internaționale este răspunzător în zona Atlanticului de Nord (sub rezerva încheierii unui acord special între acest stat și fiecare stat trimitător interesat, dacă statul care face această declarație consideră necesar un asemenea acord). Prezentul acord se va extinde apoi asupra teritoriului sau teritoriilor menționate în declarație după 30 de zile de la primirea notificării de către Guvernul Statelor Unite ale Americii sau la 30 de zile după încheierea acordurilor speciale, dacă sunt solicitate, sau când acordul a intrat în vigoare conform art. XVIII la oricare dintre aceste două termene care vor surveni ulterior.

3. Un stat care a făcut o declarație în conformitate cu paragraful 2 al acestui articol pentru a se extinde prezentul acord oricărui teritoriu, pentru ale căror relații internaționale este responsabil, poate denunța acordul, separat, în ceea ce privește acel teritoriu, în conformitate cu prevederile art. XIX.

Drept pentru care, plenipotențiarilor mai jos desemnați au semnat prezentul acord.

Încheiat la Londra la 19 iunie 1951, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind în mod egal autentice, într-un singur exemplar original, care va fi depozitat în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii.

Guvernul Statelor Unite ale Americii va transmite copii certificate de pe acord tuturor statelor semnatare și care au aderat la acesta.

Conform cu originalul
Cosmin Ionescu, director general
Dir. Generala Afaceri Juridice
Ministerul Afacerilor Externe

Statul

Ministerul sau Serviciul

FORMULAR ÎN TRIPLU EXEMPLAR*

Valabil de la

la

pentru importul temporar în

al următorului autovehicul :

Tipul

Număr de înmatriculare

Seria motorului

Cauciuri de rezervă

Echipament de comunicații fix

Numele și semnătura deținătorului formularului

Data eliberării

Din ordinul

IEȘIRI ȘI INTRĂRI TEMPORARE

Numele biroului vamal

Data

Semnătura și ștampila
funcționarului vamal

Ieșire

Intrare

Ieșire

Intrare

Ieșire

Intrare

Ieșire

Intrare

* Acest document va fi redactat în limba statului trimițător și în limbile engleză și franceză

Notă : Ca urmare a reorganizării structurii Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, prin Decizia adoptată la data de 4 aprilie 1952 s-a convenit ca, începând cu această dată, atribuțiile care revin Președintelui Consiliului Supleanților, potrivit Acordului între privind statutul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, al reprezentanților naționali și al personalului internațional, semnat la Ottawa, la 20 septembrie 1951, să fie exercitate de Secretarul General al NATO, de înlocuitorul acestuia sau de orice altă persoană desemnată de Consiliul Atlanticului de Nord.

PROTOCOL PRIVIND STATUTUL COMANDAMENTELOR MILITARE INTERNAȚIONALE ÎNFIINȚATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI ATLANTICULUI DE NORD

Paris, 28 august 1952

Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949,

Considerând că se pot înființa comandamente militare internaționale pe teritoriile lor prin acorduri separate încheiate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Dorind să definească statutul acestor comandamente și al personalului acestora, care se găsesc în spațiul Tratatului Atlanticului de Nord,

Au convenit asupra prezentului Protocol la Acordul privind statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951:

Articolul 1

În prezentul Protocol:

- (a) prin “Acord” se înțelege Acordul semnat la Londra la 19 iunie 1951 de către Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord privind statutul forțelor lor;
- (b) prin “Comandament Suprem” se înțelege Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa, Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Atlantic și orice alt comandament echivalent înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord;
- (c) Prin “Comandament al Forțelor Aliate” se înțeleg orice Comandament Suprem și orice comandament militar internațional înființat în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord și subordonat direct unui Comandament Suprem;
- (d) Prin “Consiliul Atlanticului de Nord” se înțelege Consiliul înființat în temeiul articolului 9 din Tratatul Atlanticului de Nord sau oricare dintre organismele subsidiare autorizate să acționeze în numele său.

Articolul 2

Cu respectarea dispozițiilor următoare din prezentul Protocol, Acordul se va aplica Comandamentelor Forțelor Aliate situate pe teritoriul unui Stat parte la prezentul Protocol în zona Tratatului Atlanticului de Nord, precum și personalului militar și civil al acestor comandamente și membrilor de familie a acestui personal, incluși în definițiile de la sub-paragrafele a., b. și c. ale paragrafului 1 al articolului 3 din prezentul Protocol, atunci când acest personal se află pe unul dintre teritoriile menționate mai sus în legătură cu îndatoririle sale oficiale sau, în cazul membrilor de familie, în legătură cu îndatoririle oficiale ale soțului / soției sau ale părintelui.

Articolul 3

1. În scopul aplicării Acordului unui Comandament al Forțelor Aliate, expresiile “forță”, “componentă civilă” și “membru de familie”, de fiecare dată când apar în Acord, au semnificația următoare:

- (a) prin “forță” se înțelege personalul atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și care aparține trupelor de uscat, de marină sau de aviație ale oricărui Stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord;
- (b) prin “componentă civilă” se înțelege personalul civil care nu este nici apatrid, nici cetățean al unui Stat care nu este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, nici cetățean al statului primitor, nici o persoană care are reședința sa obișnuită în acest Stat, și (i) care este atașat unui Comandament al Forțelor Aliate și angajat al forțelor armate ale unuia din Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord, sau (ii) aparține anumitor categorii de personal civil angajat de Comandamentul Forțelor Aliate sau de Consiliul Atlanticului de Nord;
- (c) prin “membru de familie” se înțelege soțul sau soția unui membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum au fost definite la sub-paragrafele a. și b. ale prezentului paragraf sau copiii care se află în întreținerea acestora.

2. Un Comandament al Forțelor Aliate este considerat ca fiind o forță pentru aplicarea articolului II, paragrafului 2 al articolului V, paragrafului 10 al articolului VII, paragrafelor 2, 3, 4, 7 și 8 al articolului IX precum și articolului XIII din Acord

Articolul 4

Drepturile și obligațiile pe care Acordul le conferă sau le impune unui stat trimițător sau autorităților acestuia cu privire la forțele sale, componentele sale civile sau membrii de familie a acestora vor fi, în ceea ce privește Comandamentele Forțelor Aliate, personalul acestora și membrii de familie a acestui personal, cărora li se aplică Acordul în temeiul articolului 2 din prezentul Protocol, acordate sau transmise Comandamentului Suprem corespunzător și autorităților care depind de acesta, cu excepțiile de mai jos:

- (a) dreptul acordat de articolul VII din Acord autorităților militare ale statului trimițător de a exercita jurisdicția penală și disciplinară va fi conferit autorităților militare ale aceluși Stat, în cazul în care există, ale cărui legi militare se aplică persoanei în cauză;
- (b) obligațiile impuse statului trimițător sau autorităților sale de articolul II, de paragraful 4 al articolului III, de paragrafele 5 a) și 6 a) ale articolului VII, de paragrafele 9 și 10 ale articolului VIII și de articolul XIII din Acord, revin, atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și Statului a cărui forță armată, sau membru sau angajat al acestei forțe armate, sau membru de familie a acestui membru sau angajat este în cauză;
- (c) pentru aplicarea paragrafelor 2 a) și 5 ale articolului III și a articolului XIV din Acord, statul trimițător este, în cazul membrilor unei forțe sau membrilor lor de familie, Statul de ale cărui forțe armate aparține acest membru sau, în cazul membrilor unei componente civile sau membrilor lor de familie, Statul ale cărui forțe armate au angajat acest membru;
- (d) obligațiile impuse statului trimițător în virtutea paragrafelor 6 și 7 ale articolului VIII din Acord revin Statului de ale cărui forțe armate aparține persoana a cărei acțiune sau omisiune a fost la originea cererii de despăgubire sau, în cazul membrului unei componente civile, aceste obligații revin Statului ale cărui forțe armate au angajat respectivul membru sau, în cazul în care nu există un asemenea Stat, acestea revin Comandamentului Forțelor Aliate de care aparține persoana în cauză.

Pentru desemnarea unui arbitru conform paragrafului 8 al articolului VIII, drepturile statului trimițător sunt exercitate atât de Comandamentul Forțelor Aliate interesat cât și, dacă este cazul, de Statul, căruia îi revin obligațiile definite prin prezentul paragraf.

Articolul 5

Orice membru al unui Comandament al Forțelor Aliate trebuie să dețină o carte de identitate personală, eliberată de acest comandament, prevăzută cu o fotografie și care să menționeze numele și prenumele, data și locul nașterii, naționalitatea, gradul sau arma, numărul, dacă există, și perioada de valabilitate a cărții. Această carte de identitate trebuie prezentată la cerere.

Articolul 6

1. Obligația de a renunța la orice cerere de despăgubire, impusă Părților Contractante în temeiul articolului VIII din Acord revine atât Comandamentului Forțelor Aliate, cât și oricărui Stat interesat, parte la prezentul Protocol.

2. Pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale articolului VIII din Acord :

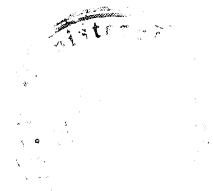
- (a) orice bunuri care aparțin unui Comandament al Forțelor Aliate sau orice bunuri ale unui Stat parte la prezentul Protocol și care sunt utilizate de un Comandament al Forțelor Aliate sunt considerate ca bunuri aparținând Părții Contractante și folosite de forțele sale armate;
- (b) orice pagubă cauzată de un membru al unei forțe sau al unei componente civile, astfel cum sunt acestea definite în paragraful 1 al articolului III din prezentul Protocol, sau de orice angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate este considerată ca pagubă cauzată de un membru al forțelor armate ale Părții Contractante sau de un angajat al acestor forțe;
- (c) dispozițiile paragrafului 3 al articolului VIII se aplică și unui Comandament al Forțelor Aliate considerat ca „Parte Contractantă” în sensul acestui paragraf.

3. Cererile de despăgubire cărora li se aplică paragraful 5 al articolului VIII din Acord vor include cererile de despăgubire (altele decât cele rezultând dintr-un contract și cele cărora le sunt aplicabile prevederile paragrafelor 6 și 7 ale acestui articol) decurgând din acțiuni sau omisiuni ale unui angajat al unui Comandament al Forțelor Aliate sau din orice altă acțiune, omisiune sau împrejurare, pentru care răspunde juridic un Comandament al Forțelor Aliate, și care au cauzat, pe teritoriul statului primitor, pagube unei terțe părți, alta decât vreuna dintre Părțile la prezentul Protocol.

Articolul 7

1. Scutirea de impozite acordată, în temeiul articolului X din Acord, membrilor unei forțe sau unei componente civile în ceea ce privește salariile și indemnizațiile lor se aplică, în cazul personalului unui Comandament al Forțelor Aliate, care corespunde definițiilor din paragrafele 1 (a) și (b) (i) ale articolului 3 din prezentul Protocol, în ceea ce privește salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către forțele armate cărora le aparțin sau ai căror angajați sunt, fără ca scutirea acordată în temeiul acestui paragraf membrilor sau angajaților în cauză să se aplice impozitelor impuse de statul ai cărui cetățeni sunt.

2. Angajații unui Comandament al Forțelor Aliate din categoriile convenite de Consiliul Atlanticului de Nord sunt scutiți de impozit pentru salariile și indemnizațiile care le sunt plătite în această calitate de către un Comandament al Forțelor Aliate. Totuși, o Parte la prezentul Protocol va putea încheia cu Comandamentul Forțelor Aliate interesat înțelegeri care să permită acestei Părți să angajeze și

să desemneze în cadrul comandamentului interesat pe proprii săi cetățeni (exceptând, dacă Partea în cauză dorește astfel, pe orice cetățean care nu are reședința obișnuită pe teritoriul său), cetățeni care trebuie să facă parte din personalul comandamentului. Ea va plăti, în acest caz, salariile și indemnizațiile acestor persoane din fondurile sale proprii, la un nivel determinat de aceasta. Aceste salarii și indemnizații vor putea face obiectul unei impozitări de către Partea în cauză, dar nu vor putea fi impozitate de o altă Parte. Dacă o asemenea înțelegere încheiată de una dintre Părțile la prezentul Protocol este ulterior modificată sau denunțată, Părțile la prezentul Protocol nu vor mai fi obligate, în temeiul primei teze a prezentului paragraf, să scutească de impozit salariile și indemnizațiile plătite cetățenilor săi.

Articolul 8

1. În vederea facilitării înființării, construirii, întreținerii și funcționării Comandamentelor Forțelor Aliate, aceste comandamente vor fi scutite, în măsura posibilului, de impozitele și taxele aferente cheltuielilor efectuate de acestea în interesul apărării comune și pentru beneficiul lor oficial și exclusiv, iar fiecare Parte la prezentul Protocol va iniția negocieri cu comandamentele stabilite pe teritoriul său, în vederea încheierii unui acord în acest sens.

2. Fiecare Comandament al Forțelor Aliate beneficiază de drepturile acordate unei forțe în temeiul articolului XI din Acord, în aceleași condiții.

3. Dispozițiile paragrafelor 5 și 6 ale articolului XI din Acord nu se aplică cetățenilor statului primitor, cu excepția cazului în care acești cetățeni aparțin forțelor armate ale unei Părți la prezentul Protocol, alta decât statul primitor.

4. Expresia “impozite și taxe” utilizată în prezentul articol nu include taxele percepute pentru plata pentru serviciile prestate.

Articolul 9

Cu excepția cazului în care Consiliul Atlanticului de Nord decide altfel:

- (a) bunurile achiziționate din fondurile internaționale ale unui Comandament al Forțelor Aliate din bugetul său de investiții, care nu mai sunt necesare acestui comandament, vor fi lichidate în conformitate cu aranjamentele aprobate de Consiliul Atlanticului de Nord și rezultatul acestei lichidări va fi împărțit între Părțile la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditat în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament. Statul primitor va avea drept de preempțiune pentru achiziționarea oricăror bunuri imobile de pe teritoriul său, astfel lichidate, cu condiția să nu ofere condiții mai puțin avantajoase decât cele propuse de un terț.
- (b) terenurile, clădirile sau instalațiile fixe puse la dispoziție de către statul primitor unui Comandament al Forțelor Aliate, în mod gratuit (cu excepția costurilor nominale), și care nu mai sunt necesare respectivului comandament, vor fi înapoiate statului primitor, iar orice creștere sau diminuare a valorii bunurilor imobile asigurate de către statul primitor, rezultând din utilizarea lor de către acest comandament, va fi determinată de către Consiliul Atlanticului de Nord (luând în considerare legislația aplicabilă a statului primitor) și va fi distribuită între Statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord sau va fi creditată sau debitată în contul acestora, proporțional cu contribuțiile lor la cheltuielile de capital ale acestui comandament.

Articolul 10

Fiecare Comandament Suprem are personalitate juridică. El are capacitatea de a contracta, de a dobândi și de a înstrăina bunuri. Totuși, statul primitor poate supune exercitarea acestei capacități unor acorduri speciale între acesta și Comandamentul Suprem sau orice comandament subordonat care acționează în numele Comandamentului Suprem.

Articolul 11

1. Cu respectarea dispozițiilor articolului VIII din Acord, un Comandament Suprem poate sta în justiție, atât ca reclamant cât și ca pârât. Totuși, Comandamentul Suprem sau orice alt Comandament al Forțelor Aliate subordonat, autorizat de acesta, pe de o parte, și statul primitor, pe de altă parte, pot conveni ca acesta din urmă să reprezinte Comandamentul Suprem în fața tribunalelor acestui Stat în procedurile judiciare la care acest comandament va fi parte.

2. Nici o măsură de executare sau care tinde la sechestrul sau la confiscarea bunurilor sau fondurilor nu poate fi luată împotriva unui Comandament al Forțelor Aliate, dacă aceasta nu urmărește scopurile definite de paragraful 6 a) al articolului VII și de articolul XIII din Acord.

Articolul 12

1. Pentru operarea bugetului său internațional, un Comandament al Forțelor Aliate poate deține valută de orice fel și poate opera conturi în orice valută.

2. Părțile la prezentul Protocol, la cererea unui Comandament al Forțelor Aliate, vor facilita transferurile fondurilor acestor comandamente dintr-o țară în alta și convertirea oricărei valute deținute de un Comandament al Forțelor Aliate în orice altă valută, dacă aceste operațiuni sunt necesare pentru a răspunde nevoilor unui Comandament al Forțelor Aliate.

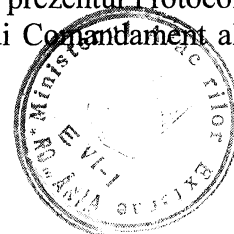
Articolul 13

Arhivele și alte documente oficiale ale unui Comandament al Forțelor Aliate, păstrate în localurile utilizate de acest comandament sau deținute de orice membru al acestui comandament, autorizat corespunzător, sunt inviolabile, cu excepția cazului în care comandamentul a renunțat la această imunitate. La cererea statului primitor și în prezența unui reprezentant al acestui Stat, comandamentul va verifica natura oricăror documente pentru a constata dacă acestea beneficiază de imunitatea prevăzută de prezentul articol.

Articolul 14

1. Prin decizia Consiliului Atlanticului de Nord, prezentul Protocol sau Acordul poate fi aplicat, în întregime sau parțial, oricărui comandament militar internațional sau oricărei organizații militare internaționale (neincluse în definițiile de la paragrafele (b) și (c) ale primului articol din prezentul Protocol) înființate în temeiul Tratatului Atlanticului de Nord.

2. La momentul în care va fi înființată Comunitatea Europeană pentru Apărare, prezentul Protocol va putea fi aplicat membrilor personalului Forțelor Europene de Apărare atașați unui Comandament al

Forțelor Aliate, cât și membrilor de familie a acestora, la momentul și în condițiile stabilite de Consiliul Atlanticului de Nord.

Articolul 15

Orice divergență între Părțile la acest Protocol sau între acestea și un Comandament al Forțelor Aliate, referitoare la interpretarea sau la aplicarea prezentului Protocol, este soluționată prin negocieri între părțile interesate fără a se recurge la o jurisdicție exterioară. Cu excepția cazului în care prezentul Protocol sau Acordul conțin dispoziții contrare, divergențele care nu pot fi soluționate prin negocieri directe vor fi supuse spre soluționare Consiliului Atlanticului de Nord.

Articolul 16

1. Articolele XV și XVII - XX din Acord sunt aplicabile în cazul prezentului Protocol ca și cum ar face parte integrantă din acesta, dar astfel încât prezentul Protocol să poată fi modificat, suspendat, ratificat, semnat, denunțat sau extins în conformitate cu aceste dispoziții, independent de Acord.

2. Prezentul Protocol va putea fi completat prin acorduri bilaterale între statul primitor și un Comandament Suprem; autoritățile statului primitor și un Comandament Suprem pot conveni să aplice prin măsuri administrative, înainte de ratificare, orice prevedere din prezentul Protocol sau din Acord, pe care statul primitor va decide să o aplice.

Drept pentru care, subsemnații plenipotențari, au semnat prezentul Protocol.

Încheiat la Paris, la 28 august 1952, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original care va fi depozitat în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii. Guvernul Statelor Unite ale Americii va transmite copii certificate tuturor statelor semnatare sau care au aderat la prezentul Protocol.

Conform cu originalul, *CA*
Ionuț Dinescu, director general
Dir. Gen. Acorduri Juridice
Min. Afarilor Externe

